

Łódź, dnia 1 sierpnia 2011 r.

Or-I.0003.507.2011

Szanowna Pani
Bożenna Jędrzejczak
Radna Rady Miejskiej w Łodzi
Klubu Prawo i Sprawiedliwość

Odpowiadając na interpelację Pani Radnej, zgłoszoną w okresie międzysesyjnym w dniu 18 lipca 2011 r., pragnę ustosunkować się do poruszonych w niej kwestii wyposażenia łódzkich parków w boiska sportowe i urządzenia służące rozwijaniu kultury fizycznej, jak również w stałe obiekty gastronomiczne i toalety.

Na terenie Łodzi istnieje 90 parków i zieleńców miejskich, zajmujących łącznie powierzchnię ponad 600 ha, administrowanych przez Wydział Ochrony Środowiska i Rolnictwa. Łącznie na terenie 45 obiektów urządzono place zabaw, miejsca przeznaczone do gier sportowych oraz do wykonywania ćwiczeń z wykorzystaniem różnego typu przyrządów. Wśród wymienionych na terenie 42 parków i zieleńców miejskich urządzono 48 placów zabaw dla dzieci młodszych i starszych. Placom tym często towarzyszą boiska do gier zespołowych (głównie piłki nożnej, ale również do koszykówki, tenisa ziemnego, siatkówki, badmintonu), stoły do gry w ping-ponga, czy ścieżki zdrowia – place sportowe zlokalizowane są na terenie 20 miejskich parków i zieleńców. Rozwijaniu tęczy fizycznej łodzian służą także urządzenia siłowni na świeżym powietrzu, z których można korzystać na terenie 16 parków i zieleńców.

Oprócz wyżej wymienionych, na terenie Łodzi znajduje się także 31 ogólnodostępnych placów zabaw dla dzieci i młodzieży, administrowanych przez poszczególne delegatury Urzędu Miasta Łodzi. Na Śródmieściu jest to 7 obiektów (ul. Tamka 18, Włókiennicza 19, Tymienieckiego 12/14, Tuwima 23/25, Tramwajowa 19/21, Wierzbowa/Źródłowa, Gdańska 20), Widzewie – 8 obiektów (ul. Neonowa, Gołębia 8/10, Wilcza 8, Fabryczna 16a, Popowskiego, Dębowskiego, Krzemieniowa, Wojewódzkiego), Górnej – 10 obiektów (ul. Zaolziańska 65, Mazurska 36, Broniewskiego 109/111, Sternfelda, Odrzańska 28/30, Malczewskiego 19/21, Odyńca 66, Gersona 3/5, Nałkowskiej 5/7, Przyszkolne 14/24) oraz Polesiu – 6 obiektów (ul. Pietrusińskiego 27, Ossowskiego 10/14, Kasprzaka 20/Lorenza 1, Kusocińskiego, Cyganka 36, Górna 6).

W zależności od powierzchni i układu przestrzennego parku czy zieleńca, wyposażenie placów zabaw oraz liczba urządzeń sportowych jest różna. Dostępność tych obiektów dla łodzian jest w skali miasta względnie równomierna – z wyjątkiem Śródmieścia w każdej dzielnicy znajdują się dobrze wyposażone boiska sportowe i siłownie na świeżym powietrzu. W każdej dzielnicy mieszkańcy naszego miasta mogą skorzystać z bezpiecznych i atrakcyjnie urządzonych placów zabaw, a zainstalowane urządzenia zabawowe i sportowe uwzględniają potrzeby ruchowe dzieci, młodzieży oraz osób dorosłych. Należy wspomnieć, że wyposażenie w urządzenia sportowe parków położonych w strefie centralnej Łodzi nie zawsze jest możliwe ze względu na niedostatek powierzchni, czy specyficzny układ kompozycyjny, podlegający w większości przypadków ochronie konserwatorskiej na

podstawie przepisów o ochronie zabytków i ochronie nad zabytkami. Na terenach tych znajdują się jednak dobrze i nowocześnie wyposażone place zabaw, o czym można się przekonać m.in. w Parku im. Henryka Sienkiewicza, czy w Parku im. Stanisława Staszica.

Wszystkie publiczne place zabaw dla dzieci, place sportowe i urządzenia do ćwiczeń na świeżym powietrzu podlegają systematycznym – corocznym i kwartalnym – przeglądom stanu technicznego, na podstawie których jednostki Miasta administrujące danymi obiektami zlecają naprawy poszczególnych urządzeń oraz określają potrzeby w zakresie doposażenia lub przebudowy. Obiekty te są systematycznie sprzątane przez firmy utrzymujące parki i zieleńce. Czynności z zakresu bieżącego utrzymania podlegają cotygodniowym kontrolom, obejmującym także ocenę ogólnego stanu technicznego urządzeń zabawowych i sportowych. Uchybienia od pożądanego stanu są każdorazowo odnotowywane i wskazywane do naprawy. Place zabaw, a szczególnie piaskownice zlokalizowane na terenach zieleni miejskiej podlegają również systematycznym kontrolom Inspekcji Sanitarnej, dlatego też co najmniej raz w roku wymieniany jest w nich piasek.

Kreowanie i utrzymywanie nowoczesnych i bezpiecznych placów zabaw jest traktowane jako jedno z ważniejszych zadań Miasta. Każdego roku, w miarę posiadanych środków finansowych, Miasto dokonuje przebudów bądź doposażeń istniejących placów zabaw w celu poprawy ich bezpieczeństwa i atrakcyjności. Dzięki środkom budżetowym w ostatnich 2 latach działaniami takimi objęto m.in. place zabaw zlokalizowane w Parku im. Ks. Józefa Poniatowskiego, Parku im. Marszałka Józefa Piłsudskiego, Parku im. Adama Mickiewicza, Parku Helenów, Parku im. 3 Maja, czy zieleńca w rejonie ulic Hipotecznej i Pojezierskiej, czyniąc je miejscami bardziej atrakcyjnymi i bezpiecznymi. Miasto dysponuje aktualną dokumentacją techniczną na kontynuację przebudowy i doposażenia placu zabaw i ścieżki zdrowia na terenie zieleńca w rejonie ulic Hipotecznej i Pojezierskiej oraz budowy placu zabaw na terenie Parku na Janowie. Zamierzenia te będą realizowane w miarę posiadanych środków finansowych, choć w przypadku Parku na Janowie pierwszorzędą kwestią wymagającą rozwiązania będzie uregulowanie sytuacji prawnej nieruchomości wchodzących w jego skład, w związku z toczącymi się postępowaniami o zwrot działek przez Miasto na rzecz spadkobierców dawnych właścicieli.

Odnosząc się do poruszonej kwestii możliwości powstawania w łódzkich parkach stałych obiektów gastronomicznych, pragnę poinformować, iż jedyny obiekt tego typu funkcjonuje w Parku Źródlika I – jest to restauracja prowadzona przez ajenta w łódzkiej Palmiarni. Obiektów budowlanych znajdujących się we władaniu Miasta, które mogłyby pełnić taką funkcję – przy założeniu wykonania gruntownych remontów adaptacyjnych – jest na terenie parków niewiele. Wśród nich wymienić można muszle koncertowe w Parku im. A. Mickiewicza i Parku im. J. Piłsudskiego, czy kaplicę pogrzebową w Parku im. Tadeusza Rejtana. Pragnę jednak zaznaczyć, że wymienione obiekty znajdują się w złym lub bardzo złym stanie technicznym i aktualnie wymagają pilnych remontów zachowawczych.

Wygospodarowanie miejsca na lokal gastronomiczny oraz jego adaptacja zgodna z obowiązującymi przepisami prawa, wiąże się z przeznaczeniem przez Miasto znacznie większych nakładów finansowych, niż te, które przewidywane są na remonty zachowawcze. W moim przekonaniu problem lokalizacji funkcji komercyjnej w łódzkich parkach wymaga głębszych analiz, uwzględniających pogodzenie nadrzędnej funkcji kulturalnej, której służą wspomniane muszle koncertowe, z potencjalną nową funkcją i jej opłacalnością dla najemcy, odniesioną do spodziewanych korzyści dla miasta i jego mieszkańców. Należy wziąć pod uwagę fakt, iż muszle koncertowe pełnią swoją funkcję czasowo, przeważnie w okresie od maja do września, gdy aura sprzyja organizacji imprez plenerowych. Frekwencja w łódzkich parkach gwałtownie spada w okresie jesienno-zimowym, co również stanowi przeszkodę w prowadzeniu stałego lokalu gastronomicznego na terenie parku. Wiele obaw budzi samo

funkcjonowanie lokalu gastronomicznego w środku terenu zieleni, związane z koniecznością zapewnienia dostępu dla zaopatrzenia i obsługi, a więc zaakceptowania dodatkowych wjazdów i postojów samochodów osobowych i ciężarowych na terenie parku. Wielu Łodzian postrzega negatywnie niezbędne wjazdy samochodów i sprzętu firm ogrodniczych utrzymujących parki, a zatem można spodziewać się negatywnej reakcji społecznej także i w tym względzie.

Inaczej natomiast przedstawia się sytuacja drewnianego budynku przy ul. Zgierskiej 139, stanowiącego dawną restaurację parkową. Jest to obiekt pozostający w zasobach komunalnych Miasta, jednak mimo położenia wewnątrz zabytkowego Parku im. A. Mickiewicza nie znajduje się on we władaniu administrującego parkiem, lecz Administracji Nieruchomościami „Bałuty Nowe”. Zgodnie z informacją Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków obiekt ten datowany jest na koniec XIX w., a pod względem historycznym i funkcjonalnym stanowi integralną część założenia przestrzennego parku (najstarsza, obecnie mieszkalna część może stanowić pozostałość zabudowy folwarczno-dworskiej wzniesionej przez Juliusza Heinzla). Prawdopodobnie w latach 20. XX w. pełnił on funkcję restauracji parkowej i kawiarni. Jako element parku budynek ten podlega ochronie konserwatorskiej na podstawie decyzji z dnia 6.12.1984 r.

Ze względu na zły stan techniczny części mieszkalnej oraz przybudówek, Wydział Budynków i Lokali zwrócił się do Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o stanowisko w sprawie dopuszczalności rozbiórki budynku przy ul. Zgierskiej 139, uzyskując w maju bieżącego roku odpowiedź negatywną. Zgodnie ze stanowiskiem WKZ ewentualna rozbiórka dopuszczalna jest wyłącznie w przypadku uzyskania przez Miasto potwierdzonego na podstawie szczegółowej dokumentacji inwentaryzacyjnej orzeczenia o bardzo złym stanie zachowania obiektu, który uniemożliwia przeprowadzenie prac remontowych z przyczyn technicznych, nie zaś przesłanek finansowych. Biorąc pod uwagę fakt, iż budynek jest zasiedlony przez dwie rodziny, jakiegokolwiek przesądzenie o jego przyszłości – przy założeniu, że możliwe będzie wykonanie prac remontowych – uzależnione jest w pierwszym rzędzie od uzyskania przez Miasto lokali zastępczych dla dotychczasowych mieszkańców. Decyzja co do przyszłego losu i przeznaczenia tego obiektu musi bezwzględnie uwzględniać fakt jego specyficznej lokalizacji w środku niezagospodarowanej, leśnej części zabytkowego parku oraz jego niekorzystne oddziaływanie na środowisko ze względu na brak dostępu do wodociągu i kanalizacji. Jego dostosowanie do funkcji publicznej jest problematyczne także ze względu na izolację, sprzyjającą aktom wandalizmu, mających miejsce nawet w sytuacji gdy obiekt jest stale zamieszkały, a więc teoretycznie podlegający stałemu dozorowi. Obecny stan budynku i jego otoczenia wskazuje jednoznacznie na brak właściwej opieki, sytuacja taka może mieć miejsce także w przyszłości, w przypadku przeznaczenia tego obiektu np. na parkową kawiarenkę. Kwestia przyszłości budynku przy ul. Zgierskiej 139 jest więc w chwili obecnej otwarta i nie może być przesądzona przed uzyskaniem stosownych analiz budowlanych, wskazujących na możliwość techniczną przeprowadzenia remontu.

Należy zgodzić się z obserwacją Pani Radnej, iż tereny zieleni nie są wystarczająco wyposażone w toalety. W 6 parkach lub w ich sąsiedztwie zlokalizowane są stałe szalety (Park im. A. Mickiewicza, Park Helenów, Park im. w. Reymonta, Park im. J. Słowackiego, Park im. S. Staszica, zieleniec w rejonie ulic Piotrkowskiej i Tymienieckiego), najczęściej obsługiwane przez podmioty z którymi Miasto zawarło umowy dzierżawy. 10 parków zostało wyposażonych w przenośne toalety typu „TOI TOI”, a ich utrzymanie regulują w bieżącym roku umowy zawarte w trybie przetargu nieograniczonego. Na terenie Parku Źródłiska I zostanie wkrótce otwarta publiczna toaleta zlokalizowana na tyłach Domku Ogrodnika. W przypadku Parku im. A. Mickiewicza istnieje gotowy projekt techniczny budowy nowego szaletu publicznego, zlokalizowanego w rejonie ul. Orzeszkowej, w pobliżu istniejącego tzw.

suchego szaletu. Jego budowa niewątpliwie korzystnie wpłynie na poprawę warunków wypoczynku i rekreacji na terenie parku i będzie realizowana w miarę posiadanych przez Miasto środków finansowych.

Uprzejmie proszę o przyjęcie powyższych wyjaśnień,

wz. PREZYDENTA MIASTA ŁODZI

Arkadiusz BANASZEK

WICEPREZYDENT MIASTA

Otrzymują:

1. Pan Tomasz Kacprzak – Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi
2. Wydział Organizacyjny Urzędu Miasta Łodzi